

[Camre.]

Odense, 7. Vestsjælland, som foreslået af indenrigsministeren, men eksklusive Haslev-området, med bycenter i Slagelse-Korsør, 8. Storstrømsamtet, som foreslået af indenrigsministeren, men inklusive Haslev, med bycenter i Næstved, og endelig 9. hovedstadsområdet bestående af Frederiksborg, Københavns, Gl. Roskilde og Bornholms amt samt Københavns kommune. Dette sidste er ikke til behandling i forbindelse med dette lovforslag, det ved jeg godt, men dette er altså sigtet.

En sådan inddeling ville dels kunne holde i meget lang tid fremover, dels ville den have indbygget fremtid derved, at der kan skabes større amtskommuner på et senere tidspunkt alene ved at slette grænserne imellem nogle af disse amtskommuner. Men som sagt: dette er det altså ikke muligt at få igennem på indeværende tidspunkt.

Jeg er bange for, at vi ved at vedtage ministerens forslag kommer til at forsinke udviklingen i stedet for, som vi burde, at løse fremtidens problemer.

Ivar Nørgaard: Behandlingen af lovforslaget i dag er en erkendelse af, at vor kommunale inddeling er håbløst forældet. Det er derfor overordentlig beklageligt, hvis man vil kunne finde frem til, at det, der bliver vedtaget i dag eller ved tredje behandling, allerede fra sin start også er forældet, og det er jeg ganske overbevist om vil være tilfældet. Det, man foreslår fra indenrigsministerens side, og det, der synes at blive et flertal for her i salen, vil ikke løse de problemer, vi står over for allerede i dag.

Det erkendes fra alle sider, at vi er langt bagefter på planlægningens område. Vi står over for meget store strukturproblemer; således som min gruppefælle hr. Camre just har beskrevet det. Men man må også leve sig ind i den tankegang, at Danmark skal indgå i større økonomiske enheder i løbet af meget kort tid. I denne sal er vi alle — så godt som alle — enige om, at vi bør tilstræbe et større Europa, at blive medlem af et udvidet fællesmarked. I næste uge vil alle, der tager til Stockholm, advokere for, at vi skal ind i et større nordisk fællesskab. Når vi kommer ind i enten det nordiske

eller det europæiske fællesskab, vil det være af overordentlig stor betydning, at vi har en erhvervsstruktur, en administrativ opbygning, der sikrer, at vi kan få harmoni i de egne, som ligger inden for de danske grænser. Derfor vil det, vi kalder regionsplanlægning, blive overordentlig betydningsfuldt for at hindre, at København suger det øvrige i Danmark op, og for at hindre, at der også bliver trukket fra Hamborg og fra de nordiske centre. Vi kan meget vel risikere, at Danmark kun bliver København, hvis vi ikke får opbygget nogle bærekraftige regioner, der står i indbyrdes harmoni, hvor vi kan sikre en strukturtilpasning mellem by og land, hvor vi kan sikre en opbygning af de nødvendige offentlige institutioner.

Det burde dette folketing have benyttet chancen til nu. For vi risikerer nu, at det udskydes på ubestemt tid, at vi kommer til at mangle de redskaber, der er nødvendige for at sørge for denne harmoniske struktur. Vi er derfor nogle i den socialdemokratiske gruppe, som ikke kan stemme for forslaget om en inddeling i 13 amter, i 13 regioner. Man kan simpelt hen ikke opbygge en harmonisk udvikling inden for hver af disse 13, og derfor vil det vise sig, at man må lave overbygninger mellem dem allerede fra starten, hvis man ønsker en regionsplanlægning. Da der i dette ting ellers er positiv holdning over for regionsplanlægning og for nødvendigheden af, at man gør noget sådant, så forekommer det mig temmelig inkonsekvent, at man ikke nu, da vi har chancen, sørger for at opbygge vor administrative inddeling sådan, at den kan tage sig af disse ting på en hensigtsmæssig måde.

Jeg kan derfor kun stemme på én eneste ting i det her forelagte, nemlig det østjyske storamt, som er et skridt i den rigtige retning. Det er kun et skridt, for man burde, som hr. Camre også siger det, have det forbundet med den vestlige del.

Jeg vil anbefale, at man viser, at dette ikke er et tilstrækkelig vidtgående skridt, ved at undlade at stemme for forslaget.

Otto Mørch: Foran denne vigtige afstemning tegner der sig efter min mening et broget og et lidet flatterende billede af partiernes og dermed folketingets stilling i denne sag. Jeg tror, at situationen bedst kan